

Publicerad 2007-09-28 15:27 av AneLa

och efter dig återigen du.

just
när du
slocknat
som en röd
sol
i natten
kommer du
smygande
som rök
ur aska.

och just
när jag
glömt
färgerna
i din blick
kommer du
för att erinra mig
om skönheten
i
mitt lidande.

förgäves
döljer jag
mitt innersta
från dig

när du vandrar
genom
mina drömmar.
när du vandrar
mellan
mina väggar.

och skulle jag
inte
känna igen

din röst
skulle jag tro
att du var
kärlek

och skulle inte
smärtan
avslöja mig
skulle jag tro
att den var
evig.

vart
jag än
ger mig av
skyndar du
att vända
alla
mina skyltar
så att samtliga
visar
vägen tillbaka
och
för mig
till dig.

efter dig
återigen du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AneLa med Poeter.se id #17439 innehar upphovsrätten